20/04/2021

Μητροπολίτης Συνάδων Διονύσιος Σακάτης (1946-2021)

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πασχάλης Βαλσαμίδης
Αν. Καθηγητής Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Την Τετάρτη 14 Απριλίου 2021 εκοιμήθη ο Μητροπολίτης Συνάδων Διονύσιος σε ηλικία 75 ετών, ο οποίος τα τελευταία χρόνια υπέφερε από προβλήματα υγείας και νοσηλευόταν στην οικία του. Ο θάνατός του προκάλεσε μεγάλη θλίψη και συγκίνηση στο Φανάρι, στην ομογένεια της Πόλης και στο εξωτερικό.

Στις 19 Απριλίου του 2021, το πρωί στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων στο τέλος της οποίας αναγνώστηκε νεκρώσιμο τρισάγιο υπέρ της ψυχής του μακαριστού από τον Μητροπολίτη Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανο. Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλη στις 12.00 μ.μ. μέσα σε κλίμα συγκίνησης προεξάρχοντος του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, συμπαραστατουμένου από τους Μητροπολίτες Γέροντα Δέρκων Απόστολο, Γέροντα Πριγκηποννήσων Δημήτριο, Φιλαδελφείας Μελίτωνα, Μυριοφύτου και Περιστάσεως Ειρηναίο, Μύρων Χρυσόστομο, Σασίμων Γεννάδιο, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανο και Σαράντα Εκκλησιών Ανδρέα.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Μητροπολίτης Τρανουπόλεως Γερμανός, οι Επίσκοποι Αλικαρνασσού Αδριανός, Αραβισσού Κασσιανός και Τράλλεων Βενιαμίν, κληρικοί, συγγενείς, φίλοι και πιστοί του εκλιπόντος. Ακόμα την νεκρώσιμο ακολουθία παρακολούθησαν πολλοί διαδικτυακά μέσω της ιστοσελίδας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Το πένθος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας έφεραν οι Μητροπολίτες Σηλυβρίας Μάξιμος και Προύσης Ιωακείμ.
Τον επικήδειο λόγο εξεφώνησε από τον άμβωνα ο Πατριαρχικός Διάκονος Οικουμένιος Αμανατίδης.
Η σορός του αοιδίμου Μητροπολίτου τάφηκε στο κοιμητήριο της Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή από τον Μητροπολίτη Σαράντα Εκκλησιών Ανδρέα.

Ο μακαριστός Ιεράρχης κατά κόσμο Χαράλαμπος Σακάτης γεννήθηκε στην Πρίγκηπο στις 4 Σεπτεμβρίου του 1946 από γονείς τον Δημήτριο και τη Μαρία. Τα πρώτα γράμματα διδάχθηκε στην Αστική Σχολή Πριγκήπου. Στη συνέχεια ενεγράφη στο γυμνασιακό τμήμα της Μεγάλης του Γένους Σχολής . **Ακολούθως σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Χειροτονήθηκε διάκονος στη Μητρόπολη Πριγκηποννήσων από τον Μητροπολίτη Πέργης Ευάγγελο (1970-2018)**. Διετέλεσε από 7 Μαΐου του 1972 έως 1 Δεκεμβρίου του 1989 αρχιδιάκονος και ιεροκήρυκας της Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων. Στις 1

Δεκεμβρίου του 1989 κλήθηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο (1972-1991) να υπηρετήσει στην Πατριαρχική Αυλή. Στις 24 Δεκεμβρίου του ιδίου έτους χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Λύστρων Καλλίνικο (1970-1979, 1985-2014) στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι και διορίστηκε Μέγας Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Στις 5 Σεπτεμβρίου του 1996 η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον εξέλεξε παμψηφεί Επίσκοπο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Συνάδων. Στις 15 Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους τελέστηκε η χειροτονία του στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου από τον Μητροπολίτη Δέρκων Κωνσταντίνο (1977-2011) μετέπειτα Νικαίας (2011-2021), συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Τυάνων Φίλιππο (1984-1997), Σελευκείας Κύριλλο (1985-2002) μετέπειτα Ίμβρου και Τενέδου (2002-2020) και νυν Μοσχονησίων (2020-), Φιλαδελφείας Μελίτωνα (1990-) και Σεβαστείας Δημήτριο (1990-2018) νυν Γέροντα Πριγκιποννήσων (2018-). Από το 2002 έως το 2015 του ανετέθη η Αρχιερατική Προϊσταμενία της Περιφέρειας Φαναρίου-Κερατίου Κόλπου. Στις 7 Ιουλίου του 2015 η Επισκοπή επανήχθη στην τάξη των μητροπόλεων του Οικουμενικού Θρόνου και προήχθη σε ενεργεία Μητροπολίτη.

Ο αείμνηστος Ιεράρχης διακρινόταν για την πίστη του στο Θεό, για την απλότητα και για την ευγένειά του. Ήταν ευθύς χαρακτήρας, υπερασπιστής της αλήθειας, ελεήμων, αγαπητός, φιλικός, κοινωνικός, χαμογελαστός, συζητήσιμος, με χιούμορ και καλλίφωνος. Απέφευγε την επίδειξη και στήριζε αυτούς που ζητούσαν τη βοήθειά του. Μιλούσε εκτός από τη μητρική του γλώσσα πολύ καλά την τουρκική. Υπηρέτησε την Εκκλησία με επιτυχία, όπου και αν του ανατέθηκαν καθήκοντα και κέρδισε την εκτίμηση και το σεβασμό όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτου θρησκεύματος.
Με το θάνατό του το Φανάρι και η ομογένεια της Πόλης στερήθηκε ακόμα έναν Ρωμιό Ιεράρχη και η μνήμη του θα παραμένει αξέχαστη σε όλους που τον έζησαν και τον γνώρισαν.